

Č. j. VZ/S154/02-153/421/03-Št

V Brně dne 20. února 2003

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Joštova 8, 601 56 Brno, jako příslušný správní orgán podle § 63 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., **rozhodl** takto:

Návrh obchodní společnosti Zlínstav a. s. Zlín, tř. T. Bati 385, 763 02 Zlín, za niž jedná Luděk Macháček, předseda představenstva, ze dne 20. 1. 2003 na obnovu správního řízení vedeného pod č. j. VZ/S154/02-153 ve věci ve přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele – Česká republika, Okresní soud ve Zlíně, Soudní 3, 761 30 Zlín, zastoupený předsedou JUDr. Jiřím Dufkem – učiněných v obchodní veřejné soutěži „Rekonstrukce objektu Okresního soudu ve Zlíně - Loukách č. 351“ vyhlášené podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., v Obchodním věstníku č. 30/2001 pod zn. 128378-30/01 dne 25. 7. 2001, **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) rozhodnutím č. j. VZ/S154/02-153/5084/02-Št dne 18. listopadu 2002 zastavil podle § 30 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., správní řízení vedené ve věci přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele – Česká republika, Okresní soud ve Zlíně, Soudní 3, 761 30 Zlín, zastoupený předsedou JUDr. Jiřím Dufkem – učiněných v obchodní veřejné soutěži „Rekonstrukce objektu Okresního soudu ve Zlíně - Loukách č. 351“ vyhlášené podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“), v Obchodním věstníku č. 30/2001 pod zn. 128378-30/01 dne 25. 7. 2001. Toto rozhodnutí nabylo právní moci a stalo se vykonatelným dne 7.12. 2002.

Dne 24. 1. 2003 obdržel ÚOHS návrh obchodní společnosti Zlínstav a. s. Zlín, tř. T. Bati 385, 763 02 Zlín, za niž jedná Luděk Macháček, předseda představenstva (dále jen „Zlínstav a. s. Zlín“), na obnovu řízení v této pravomocně rozhodnuté věci. Jako důvod uvádí případ stanovený v § 62 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. že mu byla nesprávným postupem ÚOHS odňata možnost účastnit se řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, což

mohlo mít podstatný vliv na toto rozhodnutí a náprava nemohla být zjednána ani v odvolacím řízení.

Společnost Zlínstav a. s. Zlín uvádí, že ÚOHS vydal dne 24. 5. 2002 v řízení vedeném pod č. j. VZ/S66/02-153 zahájeném na základě jeho návrhu proti rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení z další účasti na veřejné zakázce, rozhodnutí č. j. VZ/S66/02-153/1791/02-Št, obsahující dva výroky, přičemž navrhovatel podal do prvního výroku rozklad. O rozkladu rozhodl předseda ÚOHS rozhodnutím č. j. 2R 30/02-Hr ze dne 13. 9. 2002 tak, že první výrok předmětného rozhodnutí VZ/S66/02-153/1791/02-Št potvrdil a druhý výrok zrušil a věc vrátil ÚOHS k novému projednání a rozhodnutí.

Podle názoru společnosti Zlínstav a. s. Zlín ÚOHS poté rozhodl napadeným rozhodnutím (č. j. VZ/S154/02-153/5084/02-Št) bez účasti navrhovatele, a tím mu odňal možnost účastnit se tohoto řízení, což mohlo, resp. mělo podstatný vliv na rozhodnutí v předmětném řízení, jehož se navrhovatel v důsledku toho nezúčastnil ani formálně ani fakticky, ačkoliv mohl a byl by tak učinil. Poněvadž ÚOHS jednal v řízení vedeném pod č. j. VZ/S66/02-153 s navrhovatelem jako s účastníkem řízení, společnost vyčkávala dalšího projednání a rozhodnutí ve věci s ohledem na rozsah druhého výroku rozhodnutí 2R 30/02-Hr, když řízení v této věci nebylo nikdy zastaveno, resp. o tom nebyl navrhovatel, jako účastník řízení nikdy vyrozuměn. Podle názoru navrhovatele ÚOHS pochybil, když v nezastaveném řízení ve smyslu druhého výroku nepokračoval, resp. v pokračujícím řízení jednal bez navrhovatele a nečinil vůči němu zákonem požadované úkony (oznámení o zahájení řízení apod.). Pokud by mělo být pokračující řízení zcela novým řízením ve vztahu k řízení dle druhého výroku rozhodnutí I. a rozhodnutí II., pochybil by ÚOHS rovněž, jelikož takové řízení by nemohl zahájit a provést z důvodu překážky zahájení věci. Navrhovatel dále napadenému rozhodnutí vytýká, že ÚOHS řádně nezjistil skutkový stav, přičemž dává do souvislosti šetření týkající se splnění dalších předpokladů stanovených zadavatelem v podmínkách soutěže pod bodem 2.4 písm. e) jednotlivými uchazeči, se splněním resp. nesplněním podmínky zadavatele uvedené v bodu 3.3 písm. g) podmínek soutěže uchazečem Zlínstav a. s. Zlín, které bylo řešeno v rozhodnutí č. j. VZ/S66/02-153/1791/02-Št a potvrzena rozhodnutím předsedy ÚOHS č. j. 2R 30/02-Hr. Podstatnou část návrhu tvoří úvahy vztahující se k výkladu pojmu „obdobná uskutečněná zakázka“, obsahu podmínek soutěže a jejich aplikace ze strany zadavatele veřejné zakázky, resp. zjištěními ÚOHS.

Společnost Zlínstav a. s. Zlín navrhuje, aby ÚOHS vydal rozhodnutí o povolení obnovy řízení vedeného pod č. j. VZ/S154/02-153.

Po posouzení případu včetně stanoviska společnosti Zlínstav a. s. Zlín uvádí ÚOHS následující rozhodné skutečnosti.

Správní řízení č.j. VZ/S 66/02 – 153 ÚOHS zahájil na základě návrhu společnosti Zlínstav a. s. Zlín dne 21.3.2002, a to na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách jmenované společnosti proti jejímu vyloučení z další účasti na veřejné zakázce. Ve svém návrhu jmenovaná společnost v rozporu s ustanovením § 53 odst. 2 zákona uvedla celou řadu námitek proti jednotlivým úkonům zadavatele, přestože zákon vyloučenému uchazeči umožňuje podat námitky, následně pak návrh, pouze proti rozhodnutí o jeho vyloučení. Nad rámec zákona se jmenovaná společnost svým návrhem domáhala, aby ÚOHS buď zrušil rozhodnutí o jejím vyloučení nebo dokonce zrušil zadání veřejné zakázky. ÚOHS se v rámci uvedeného správního řízení (66/02) podrobně zabýval veškerými argumenty společnosti Zlínstav a. s. Zlín, které měly přímou souvislost s rozhodnutím zadavatele o jejím vyloučení.

Poněvadž v postupu zadavatele ÚOHS nezjistil pochybení, rozhodl v části výroku I. č.j. VZ/S 66/02 – 153, že rozhodnutím zadavatele nebyl porušen zákon a návrh společnosti Zlínstav a. s. Zlín proto podle § 60 písm a) zákona zamítl.

V uvedeném správním řízení (66/02), nad rámec návrhu společnosti Zlínstav a. s. Zlín, ÚOHS dále přezkoumával obsah podmínek soutěže, resp. jejich splnění ze strany dalších uchazečů o veřejnou zakázku. Jelikož ÚOHS dospěl k názoru, že jeden z uchazečů nesplnil další předpoklady pro plnění veřejné zakázky, rozhodl v části výroku II. č.j. VZ/S 66/02 – 153 uložit podle § 60 písm. b) zákona nápravu, tedy opětovně posoudit nabídky uchazečů (s výjimkou nabídky společnosti Zlínstav a. s. Zlín, jejíž vyloučení bylo učiněno v souladu se zákonem) z hlediska prokázání splnění zveřejněných dalších kvalifikačních předpokladů.

Proti rozhodnutí ÚOHS v I. stupni (č.j. VZ/S 66/02 – 153) podala společnost Zlínstav a. s. Zlín rozklad, kterým se domáhala zrušení rozhodnutí o jejím vyloučení z další účasti v soutěži, a poněvadž ÚOHS uvedl ve výroku i zjištění porušení zákona zadavatelem, domáhala se svým rozkladem i zrušení zadání veřejné zakázky, neboť dle jejího názoru se porušení zákona zadavatel dopustil opakovaně. Ve svém rozkladu, stejně tak jako v námitkách a následně v návrhu, se tedy společnost Zlínstav a. s. Zlín domáhala, aby ÚOHS posuzoval šetřený případ nad rámec § 53 zákona, který připouští podání námitek ze strany vyloučeného uchazeče výhradně proti jeho vyloučení.

V rámci rozkladového řízení bylo zkoumáno, zda ÚOHS v průběhu šetření vedeném v I. stupni postupoval v souladu se zákonem, když výsledkem přezkoumávání rozhodnutí zadavatele o námitkách proti vyloučení společnosti Zlínstav a. s. Zlín bylo vydáno i rozhodnutí ve smyslu § 60 písm. b) zákona, tedy uložení zadavateli provedení nápravy. V průběhu druhostupňového řízení dospěl předseda ÚOHS k závěru, že prvostupňový orgán postupoval nad rámec zákona, když posuzoval a hodnotil splnění dalších kvalifikačních předpokladů jiným uchazečem, který neměl být podle zákona účastníkem tohoto správního řízení (66/02) a nemohlo se tedy o jeho právem chráněných zájmech jednat.

Na základě posouzení případu po věcné i procesní stránce bylo vydáno rozhodnutí předsedy ÚOHS č. j. 2R 30/02-Hr, kterým byl potvrzen výrok prvního rozhodnutí prvního stupně č. j. VZ/S66/02-153/1791/02-Št s tím, že se potvrzuje rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče Zlínstav a. s. Zlín z další účasti v soutěži. Předmětné rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 9. 2002. Pokud se společnost Zlínstav a. s. Zlín domnívala, že byla zkrácena na svých právech, mohla podat proti tomuto pravomocnému rozhodnutí do dvou měsíců od nabytí právní moci žalobu k vrchnímu soudu, což neučinila, resp. ÚOHS není známo, že by tak učinila.

Rozhodnutím předsedy ÚOHS č. j. 2R 30/02-Hr bylo tedy ve II. stupni rozhodnuto o vyloučení z další účasti ve výše uvedené soutěži společnosti Zlínstav a. s. Zlín jako uchazeče o předmětnou veřejnou zakázku, a tudíž byl případ pravomocně ukončen.

V případě správního řízení vedeného pod č. j. VZ/S154/02-153 se nejednalo o právech a právem chráněných zájmech nebo povinnostech společnosti Zlínstav a. s. Zlín, které mohly být rozhodnutím ÚOHS přímo dotčeny, neboť společnost Zlínstav a. s. Zlín, již nebyla uchazečem o veřejnou zakázku. Ve správním řízení (154/02) ÚOHS posoudil a přezkoumal postup zadavatele ve všech aspektech, vzal v úvahu vyjádření účastníků řízení a veškeré podklady, včetně odborného posudku ve věci posouzení dalších předpokladů pro plnění

veřejné zakázky, přičemž neshledal, že by zadavatel postupoval v procesu výběru nejlepší nabídky v rozporu se zákonem.

ÚOHS tedy postupoval v souladu s rozhodnutím předsedy ÚOHS č. j. 2R 30/02-Hr a zahájil z úřední povinnosti správní řízení pod č.j. VZ/S 154/02-153, a to s jinými účastníky řízení, než byli původně účastníci řízení vedeného pod č.j. VZ/S 66/02-153. Poněvadž společnost Zlínstav a.s. Zlín již nebyla uchazečem o veřejnou zakázku (druhostupňovým rozhodnutím jež bylo v právní moci byla z další účasti vyloučena), nemohla být ani účastníkem řízení zahájeného ÚOHS z úřední povinnosti, a tudíž se ani nemohlo jednat o jejich právem chráněných zájmech. ÚOHS se rovněž neztotožňuje s názorem navrhovatele, že zahájení řízení z úřední povinnosti bránila překážka nerozhodnutí věci, neboť v řízení č.j. VZ/ S 154/02-153 se nejednalo o totožné věci, tj. o posouzení souladu postupu zadavatele se zákonem při vyloučení uchazeče Zlínstav a.s. Zlín z další účasti na veřejné zakázce, nýbrž o posouzení souladu obsahu nabídky jiného uchazeče s podmínkami soutěže a zadávací dokumentací.

Na základě všech zjištěných skutečností orgán dohledu rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Obdrží:

Zlínstav a. s. Zlín, tř. T. Bati 385, 763 02 Zlín, zast. Luděkem Macháčkem